

U V O D

Kriminologija ("Crimen" latinski=zločin "logos" grčki=nauka) uopćeno je sintetička i samostalna nauka koja se bavi izučavanjem kriminaliteta kao društvene pojave, odnosno nauka koja izučava oblike ponašanja koji su inkriminirani i sankcionirani pozitivnim pravom u datom društvu.

Dva osnovna područja ove nauke su kriminalna etiologija, koja se bavi izučavanjem uzroka kriminaliteta i kriminalna fenomenologija, koja proučava pojavne oblike krivičnih djela. Kriminologija se prilikom proučavanja problema kriminaliteta, kao i druge nauke koristi različitim metodama, ali dvije osnovne metode su metoda proučavanja individualnih slučajeva i metoda proučavanja kriminaliteta kao masovne pojave.

I prije nego se konstituirala kao samostalna nauka kriminološka problematika obrađivana je od strane raznih drugih nauka kao što su psihologija, filozofija, krivično pravo i drugih srodnih nauka. Problem i etiologiju su obrađivali i grčki mislioci Aristotel i Platon.

Međutim, kriminologija svoje ime prvi put dobiva tek u 19. stoljeću. Naime, pojam kriminologije prvi put je upotrijebljen od strane francuskog antropologa Paula Topinarda u njegovom djelu "Antropologie".

Talijanski pravnik, jedan od začetnika Talijanske antropološke škole, Raffaele Garofalo preuzima pojam kriminologije i svom djelu daje naziv "Kriminologija". U početku razvoja kriminologije njen glavni zadatak je bio izučavanje ličnosti delikventa. Tek kasnije se počela više obraćati pažnja i na samo krivično djelo. Ove dvije pojave izučavane su sa različitih aspekata: biološkog, psihološkog, sociološkog i psihopatološkog, što je dovelo do razvoja različitih kriminoloških disciplina kao što su: kriminalna antropologija, kriminalna psihologija, kriminalna biologija i druge.

U svom razvoju, kriminološka misao je prošla kroz tri glavne etape. Prva etapa obuhvata vremensko razdoblje u kome kriminologiji prethode filozofska i humanistička razmišljanja o kriminalitetu. Druga etapa nastaje u periodu francuske buržoaske revolucije, dok treća etapa počinje u posljednjoj trećini 20.

vijeku. Postoji nekoliko pravaca u historijskom razvoju kriminologije i kriminološke misli. Neke od škola su:

- Klasična škola,
- Pozitivistička škola,
- Sociološka škola,
- Čikaška škola.

Navedeni rad za centralnu temu uzima klasičnu kriminološku školu, koja predstavlja početak kriminologije kao posebnog naučnog područja za proučavanje kriminaliteta, te pozitivističku kriminološku školu kao reakciju na strogu klasičnu kriminološku školu.

1. KLASIČNA KRIMINOLOŠKA ŠKOLA

1.1. Opšte o klasičnoj kriminološkoj školi

Pojam "klasična" znači da je ova kriminološka škola bila prva i da su njene ideje još uvijek predmet rasprave. Klasična kriminološka škola je rezultat izmjena u periodu prosvjetiteljstva koje je prevladavalo u Evropi veći dio 18. stoljeća. Prije prosvjetiteljstva najutjecajnije učenjaci su bili Kopernik, Descartes, Newton, Glileo, Rousseau i dr. koji su utjecali na misaonost ljudi. Glavni predstavnici prosvjetiteljstva su bili filozofi, koji su uz pomoć logike i razuma težili otklanjanju problema u društvu među koje ubrajamo: Fojerbaha, Bekariju, Bentama, Kanta, Hegela i dr.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com